

ettől elválaszthatatlan összefogás érzésével. Azt mindenképpen érdemes megjegyezni, hogy ezt csak Istennel és törvényeinek betartásával lehet. Nélküle és az embertárs kizárásával semmiképpen sem. Ezért megismétlem a felolvasott bibliai verset, hogy könnyítse e vers gyökérverését a szeretet kettős parancsolata: „Jézus pedig monda nékik: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Testvéreim! E parancsolatok nélkül nincsen együvé-tartozás, és összefogás sincs. Ámen.

PÁLFFY TAMÁS SZABOLCS

ISTENTŐL KAPTALAK, HOGY SZERESSELEK ESKETÉSI ÁGENDA

„Tégy engem, mint pecsétet, a szívedre, mint pecsétet, a kardra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.” (Én 8,6)

Kedves ifjú Pár, keresztény Testvéreim!

Számotokra a legszebb, legboldogabb nap ez, amelyhez elértetek. Nemso-kára megfognátok egymás kezét, s ajkaitokon elhangzik a hűségeskü, amely mint pecsét hitelesíti házasságkötéséteket. Megismételhetetlen, áldott és a boldogság csíráját magában hordozó ez a pillanat, nemcsak nektek, hanem a szerető szülők, nagyszülők, testvérek, közeli-távoli rokonok számára is. Kicsiny gyülekezetünk életében is ritka eseményt, üde színfoltot jelent e templomi esküvői szertartás.

Kedves Fiatalok, ti örvendtek, hogy szerelmetek és várankozásotok nem volt hiábavaló, mert a hosszú időn át táplált remény termést hozott, régi álmotok beteljesült. Istenben bízó lélekkel készülödtök saját otthon teremteni, fészket rakni, hogy közös boldogságotok munkálásához hozzákezdhesetek. Szüleiteket minden biztonnal örömmel tölti el, hogy ti egymásban megtaláltátok a senki mással nem helyettesíthető társat, és nyugodt lélekkel engedhetnek el benneteket. Mi pedig hálát adunk Istennek, örvendünk annak, hogy közösségünk egy új egyházköz-ségi taggal gyarapodott, aki hitbéli meggyözdése alapján unitárius vallásúként kíván keresztényi életet élni.

Ezért is választottam e pillanathoz e bibliai verset, amelyet az Énekek Éneke kínál: „Tégy engem, mint pecsétet, a szívedre, mint pecsétet, a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.”

Az igazi szeretetben van valami csodálatos erő, beláthatatlan mélység.

A különböző életutak egybefonódása szeretetben: Isten egyik legcsodálatosabb ajándéka. Boldog az, akit megajándékozott ezzel Isten, de boldogtalan, akitől megtagadta ezt az ajándékát. Nincs sajnálatra méltóbb ember annál, mint aki nem tud szeretni. Mégis láthatjuk, hogy napjainkban hányszor és hányan élnek vissza ezzel a szent ajándékkal.

Kiskorúak játékszernek tekintik, meggondolatlan fiatalok idő előtt gúnyt űznek belőle, s állatiasan cselekvő emberek az élet legaljasabb eszközévé teszik. Pedig a párját kiválasztó szerelem Isten akarata szerint telítve van örömmel, szépséggel, aggódó figyelmességgel. Láthatjuk azt is: a mostani száguldó, kizárólag az anyagi javak halmozását szorgalmazó, keresztényietlen életvitel, közhangulat gúnyosan rákérdez az igaz szerelmet házasságkötés és egyházi megáldás által szentesíteni óhajtó fiatalokra: „Szerelm? Szeretet? Ki hisz még az effélékben?” Ennek a szemléletnek a jelszavai így hangzanak: „Szeretlek (eszményi kifejezés ez, tekintettel a keresztény erkölcsi kódexre), mert az enyém vagy.” „Szeretlek, mert ilyen vagy.” Az Istenben bízó unitárius keresztény fiatal felfogása szerint pedig: „Szeretlek, mert társam, életem fontos része vagy”, és végül az eszményi szeretetet óhajtvá: „Szeretlek – mert szeretlek.” Ez utóbbi szeretet (görög szóval *agapé*) nem ítélkezik, nem bíraskodik, még csak nem is értékeli. Ez a szeretet azt mondja halkán, csöndesen: „Szeretlek, mert téged ajándékozott nekem *valaki*, hogy szeresselek. Társam lettél, mert megszerettelek, és mert társam vagy, téged szeretlek, mert nem tudlak nem szeretni.” Az ilyen szeretet nem fél egy egész emberi életre szóló hűségesküt tenni, sőt maga kéri: „tégy engem, mint pecsétet, a szívedre, mint pecsétet, a karodra...”, oly erős, mint a halál. E szeretetkapcsolatot hitünk és meggyőződésünk szerint megáldja és megszenteli Isten.

Az isteni szikrából születő szerelem, szeretet lángja nem néha-néha fellobbanó, sokak által ide-odafordítható szalmaláng, hanem valódi tűz.

Kedves ifjú Pár és Ti mindannyian, *mi* mindannyian, akik a templomban vagyunk, hisszük, hogy titeket egymás iránt érzett őszinte szerelmek forraszt össze az istenszeretet lángjával. Ha pedig e hitünk nem csal, akkor a legnagyobb örömmel indítunk el az életúton, mert tudjuk, hogy csak boldogságot hozhat.

Ne feledjétek azt, hogy a most szívetekben lángoló szerelem csak addig melegít, amíg azt folyton tápláljátok. Minden tüzet, ha azt akarjuk, hogy égjen, táplálni kell. Hasonlóképpen kell táplálnotok szívetek tüzeit is.

Hiszem azt, hogy az ilyen szerelmet és házasságot Isten megáldja, egy új boldogság birodalmává teszi.

Már mondhatnám is az áment, de még egy némethlászlói hasonlatot átadok nektek: „A házasság olyan, mint egy birodalomalapítás. A házasságra lépőknek arra kell gondolniuk, hogy ők az új Ádám és Éva, akikből az új emberiség fogan.”

Kedves ifjú Pár! Mielőtt elindulnátok a közös úton, Isten színe – és e gyülekezeté – előtt fogjátok meg egymás jobb kezét, és esküvel erősítsétek meg elhatározásotokat! Ámen.

JÓZSA ISTVÁN LAJOS

„LEGYEN BENNETEK SÓ”

„Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú?”

(Zsolt 119,9)

„Lábad előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.”

(Zsolt 119,105)

„Jó a só, de ha a só izetlenné válik, hogyan adjátok vissza az ízét? Legyen bennetek só, és békeességben éljete egymással.”

(Mk 9,50)

Kedves keresztény Testvéreim! Kedves konfirmáló Ifjak!

A konfirmáció minden gyülekezet életében örömteli, megható és emlékezetes alkalom. Az Isten iránti hála érzésén túl minden ilyen istentisztelet a gyülekezet reménységét, bizakodását erősíti meg. Igen, mert ők jelentik számunkra a folytatást.

Minden konfirmáló nemzedék a jövő reménységét, a megmaradás zálogát, biztosítékát jelenti számunkra.

A keresztények táborába, Isten seregébe ismét újoncokat veszünk fel, akik elkötelezik magukat Jézus jó vitézeiként Isten és ember szolgálatára, a keresztény értékek őrzésére, védelmére és érvényesítésére. De elkötelezik magukat az evangélium szerinti életre is!

Éppen ezért a konfirmáció nem csupán ünnepélyes, örömteli alkalom, hanem fogadalomtétel, bizonyágtevés is a jézusi értékrend, keresztény hit és szeretet mellett.

Isten és a gyülekezet előtt kifejezitek azon szándékotokat, hogy hasznára, javára, előmenetelére kívántok lenni keresztény hitközösségeteknek. Fontos szá-